

AVOCAT MALTRATAT IN SEDIUL POLITIEI – Ionut Cazan din Baroul Constanta a castigat la CEDO 11.700 euro daune morale, pentru relele tratamente la care a fost supus de comisarul sef Paraschiv Calitoiu. Curtea de la Strasbourg: „Revine autoritatilor obligatia de a nu ii supune pe avocati la vreo forma de intimidare sau de sicanare... In calitate de intermediari intre justitiabili si instante, avocatii ocupa o pozitie centrala in administrarea justitiei” (Hotararea)

Scris de Alex PUIU

Curtea Europeana a Drepturilor Omului a confirmat abuzul comis in urma cu aproape 6 ani impotriva avocatului **Ionut Cazan (foto)**, din Baroul Constanta, dupa ce acesta a reclamat ca a fost supus unor rele tratamente, chiar in sediul politiei, in timp ce isi apara un client. Savarsit de comisarul **Paraschiv Calitoiu**, seful Biroului Cercetari Penale al Sectiei Regionale a Politiei Transporturi Constanta, abuzul a ajuns la Strasbourg dupa ce autoritatile nationale s-au dovedit incapabile sa desluseasca imprejurarile concrete ale incidentului si, eventual, sa il traga la raspundere pe agresor.

Prin hotararea pronuntata marti, 5 aprilie 2016, in cauza Cazan vs. Romania, statul a fost obligat sa ii plateasca avocatului nu mai putin de 11.700 euro daune morale. CEDO a constatat incalcareea Art. 3 din Conventie, privind interzicerea torturii si a pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante, atat sub aspect material, cat si pe latura procedurala (lipsa unei anchete efective).

Curtea Europeana a Drepturilor Omului a confirmat abuzul comis in urma cu aproape 6 ani impotriva avocatului **Ionut Cazan (foto)**, din Baroul Constanta, dupa ce acesta a reclamat ca a fost supus unor rele tratamente, chiar in sediul politiei, in timp ce isi apara un client. Savarsit de comisarul **Paraschiv Calitoiu**, seful Biroului Cercetari Penale al Sectiei Regionale a Politiei Transporturi Constanta, abuzul a ajuns la Strasbourg dupa ce autoritatile nationale s-au dovedit incapabile sa desluseasca imprejurarile concrete ale incidentului si, eventual, sa il traga la raspundere pe agresor.

Prin hotararea pronuntata marti, 5 aprilie 2016, in cauza Cazan vs. Romania, statul a fost obligat sa ii plateasca avocatului nu mai putin de 11.700 euro daune morale. CEDO a constatat incalcareea Art. 3 din Conventie, privind interzicerea torturii si a pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante, atat sub aspect material, cat si pe

CEDO a subliniat in mod special calitatea de avocat in care a actionat Ionut Cazan, retinand in hotarare ca acesta a avut nevoie de 5-7 zile de ingrijiri medicale ca urmare a unei entorse la degetul inelar de la mana stanga, cauzate de politist: „**Reclamantul a adus, atat in fata autoritatilor nationale, cat si in fata Curtii, un certificat medical datat 12 iulie 2010 si un certificat medico-legal datat 16 iulie 2010 care atesta ca a suferit o entorsa a degetului inelar de la mana stanga necesitand intre cinci si sapte zile de ingrijiri medicale. Guvernul, insa, nu a prezentat nicio dovada susceptibila sa puna sub semnul intrebarii sustinerea constanta a reclamantului, cum ca politistul i-a rasucit degetul inelar de la mana stanga, in care tinea telefonul mobil**”.

De asemenea, judecatorii Curtii de la Strasbourg au reamintit principiul conform caruia, in astfel de situatii, sarcina probarii faptelor revine autoritatilor si, reiterand unele consideratii retinute in celebra cauza Morice vs. Franta, au facut aprecieri cu privire la statutul special, drepturile si privilegiile exclusive de care se bucura avocatii.

Ionut Cazan a reclamat inclusiv violarea dreptului la libertate si la siguranta, insa Curtea a constatat ca, in cauza, cele 10 minute cat a durat pretinsa privare de libertate nu pot echivala cu o incalcare a Conventiei, in sensul Art. 5 paragraful (1).

Iata cum motiveaza CEDO incalcareea Art. 3 sub aspect material in cauza Ionut Cazan (paragrafele 38-48 din hotarare):

„38. Curtea reaminteste principiile generale aplicabile laturii materiale a Art. 3 din Conventie, pe care le-a reiterat recent in cauza Bouyid vs. Belgia (citata mai sus, par. 81-90).

39. Curtea noteaza ca, in speta, versiunile partilor cu privire la incidentul din 12 iulie 2010 sunt contradictorii; partile nu contesta faptul ca reclamantul a suferit o entorsa a degetului inelar stang ce a necesitat intre cinci si sapte zile de ingrijiri medicale, insa nu sunt de acord cu privire la cauzele entorsei. Guvernul s-a referit indeosebi la absenta elementelor de proba pe care se sprijina acuzatiile reclamantului (a se vedea par. 35 de mai sus).

40. Cu toate acestea, Curtea reaminteste ca a reiterat principiul conform caruia **sarcina probarii faptelor survenite atunci cand o persoana se afla in mainile politiei sau ale unei autoritati comparabile revine autoritatilor**; De asemenea, Curtea a precizat ca acest principiu se aplica chiar si in cazul in care persoana respectiva se afla intr-un alt context decat cel ce presupune in sine o privare de libertate, asa cum este cazul unui control al identitatii sau al unui simplu interogatoriu (Bouyid, citata anterior, par. 84). Curtea a subliniat, de asemenea, ca interzicerea utilizarii fortei fizice atunci cand ea nu este strict necesara raportat la comportamentul persoanei in cauza se aplica atunci cand aceasta din urma este privata de libertate sau, in general, cand se confrunta cu agenti de aplicare a legii (Bouyid, citata anterior, par. 88). In timp ce, spre deosebire de cazul Bouyid mai sus-mentionat, reclamantul in prezenta cauza s-a prezentat de buna voie la sectia de politie, **Curtea noteaza ca acesta s-a confruntat cu un agent al fortelor de ordine in calitatea sa de avocat al unui client care solicita informatii cu privire la un dosar penal deschis impotriva sa.**

41. In aceasta privinta, Curtea acorda o importanta deosebita faptului ca reclamantul a intervenit in calitatea sa de avocat. Curtea reaminteste ca a recunoscut deja statutul special al avocatilor, care, in calitate de intermediari intre justitiabili si instante, ocupa o pozitie centrala in administrarea justitiei (Morice vs. Franta, Marea Camera, nr. 29369/10, par. 132-133, 23 aprilie 2015). De asemenea, Curtea reaminteste ca avocatii beneficiaza de drepturi si privilegii exclusive, care pot varia de la o jurisdictie la alta; Astfel, Curtea le-a recunoscut avocatilor o anumita marja cu privire la ceea ce spun in instanta (Casado Coca vs. Spania, 24 februarie 1994, par. 46, seria A nr. 285-A; Steur vs. Olanda, nr 39657/98, par. 38, CEDO 2003-XI). Aceste principii trebuie sa se aplice a fortiori atunci cand este vorba de recunoasterea dreptului avocatilor de a-si exercita profesia liberi de orice rele tratamente.

42. Asadar, Curtea constata ca **revine politiei obligatia sa respecte rolul avocatilor, sa nu intervina in mod**

nejustificat in activitatea lor, nici sa ii supuna la vreo forma de intimidare sau de sicanare (a se vedea par. 29 si 30 de mai sus, punctul 10 din codul european de etica al politiei si expunerea de motive) si, prin urmare, la orice rele tratamente. Aceasta obligatie trebuie aplicata cu atat mai mult pentru a le asigura protectie impotriva relelor tratamente avocailor care actioneaza in calitatea lor oficiala.

43. Curtea considera ca principiul reiterat in cauza Bouyid mai sus-citata referitor la sarcina probei este aplicabil in cauza.

44. Reclamantul a adus, atat in fata autoritatilor nationale, cat si in fata Curtii, un certificat medical datat 12 iulie 2010 si un certificat medico-legal datat 16 iulie 2010 care atesta ca a suferit o entorsa a degetului inelar de la mana stanga necesitand intre cinci si sapte zile de ingrijiri medicale (par. 15 si 16 de mai sus; a se vedea, a contrario, Celik vs. Turcia – nr. 1, nr. 39324/02, par. 33, 20 ianuarie 2009). Guvernul, insa, nu a prezentat nicio dovada susceptibila sa puna sub semnul intrebarii sustinerea constanta a reclamantului, cum ca politistul i-a rasucit degetul inelar de la mana stanga, in care tinea telefonul mobil. In timp ce ofiterul de politie a negat in mod constant, in cadrul procedurilor interne, agresarea reclamantului, acesta din urma a sustinut contrariul cu o constanta comparabila cu a politistului (par. 18 si 20 de mai sus). Pe de alta parte, din moment ce procedura prezinta deficiente semnificative (par. 58-62 de mai jos), **veridicitatea declaratiei politistului nu poate fi dedusa doar pentru simplul motiv ca ancheta nu a adus un element care sa probeze contrariul** (Bouyid, citata anterior, par. 96).

45. In consecinta, Curtea a constatat dovezi suficiente ca reclamantul a suferit o entorsa la degetul inelar de la mana stanga in timp ce s-a aflat la sectia de politie.

46. In continuare, Curtea observa sustinerea Guvernului cum ca leziunea suferita de reclamant nu a indeplinit pragul minim de gravitate necesar pentru a fi incadrata in campul de aplicare a Art. 3 din Conventie. Totusi, **Curtea noteaza ca leziunea in cauza nu a fost superficiala, in masura in care a fost recomandata continuarea tratamentului medical timp de cinci pana la sapte zile** (a se vedea par. 16 de mai sus).

47. Pe langa aceasta, Curtea tine sa constate ca tratamentul la care a fost supus reclamantul n-a fost nicidecum necesar raportat la comportamentul sau. **Chiar daca s-ar presupune ca reclamantul a dat dovada de o atitudine lipsita de respect fata de politist (a se vedea par. 14 de mai sus), nimic din dosar nu indica, si nici Guvernul nu sugereaza, ca acesta a avut un comportament violent care sa implice necesitatea utilizarii fortei fizice impotriva sa.**

48. Aceste elemente ii sunt suficiente Curtii pentru a concluziona ca in cauza a existat un tratament degradant'. (motivarea incalcarii Art. 3 sub aspect procedural, in paragrafele 55-62 din hotarare)

[*Cititi aici Hotararea CEDO in cauza Ionut Cazan vs. Romania](#)